

2

'arin

Nr. 222–Leygardagur 16. november 1996

ÁKI BERTHOLDSSEN

Hann er ein maður tú leggur merki til á götuni, tí hann líkist mest eini leivd frá seinast í sekstíárunum.

Hann er undir Cowboyhatti, hefur sitt hár og risið skegg og gongur í svörtun vellafrakka.

Össur Johannesen úr Runavík er maðurinn. Listamálari, tónleikari og hippie – tí hippie hafi eg alltið verið, og það verði eg verandi, sigur hann.

Hann er fæddur í 1970.

Hetta árið fóru tvær stórhendingar fram, sum hava stóran týdning fyri Össur: Jimi Hendrix doyði og Deep Purple in Rock kom út.

Nú stendur Össur Johannesen sjálvur fyri eini stórhending.

Hann hevur givið fløgu út við bassgittara burturav.

So vitt, vit vita, er hetta aðru ferð, bassgittari verður brúktur sum soloinstrument á plátu ella fløgu.

Dámar avmarkaðar mogleikar

Össur Johannesen hevur spælt síðani hann var óviti, men seinastu árinu eru tað bassurin, sum hevur havt serliga gott eyga til.

– Eg havi lagt meg eftir at menna bassgittaran sum eitt sjálvstøðugt soloinstrument, sigur hann.

Hvat er tað, sum er so hugtakandi við bassgittaranum?

– Tað er ein avbjóðing, mær dámar væl, at royna at fáa sum mest burtúr teimum avmarkaðu mogleikunum, ein bassgittari hevur.

– Tað eru bara fyra streingir at spæla uppá. Og so er bassurin eitt nógv meiri dramatiskt og kraftfult ljóðfari at arbeiða við enn vanligu gittarin. Streingirnir eru so grovir, at tú kemur alla tíðina í kropsliga og sálárliga mótsæði við ljóðfarið.

Össur Johannesen hevur

spælt síðani hann var óviti.

Hann spælti í Skorðum, tá ið hann var blaðungur og tað var ein stuttlig tíð, sigur hann.

– Men skjótt gjørdust ov trøngt í Føroyum.

– Eg mátti sleppa úr Føroyum frá mær, tí eg kendi meg ikki frælsan her. Eg hevði hug at bróta út og tað er ikki væl dámt í einum litlum samfelag, sum okkara. Eg havi alltið verið ein hippie og eg ætli mær alltið at verða hippie.

Hann fór tí til Danmarkar at leita eftir sær sjálvum, og nú, hann hevur funnið sín egna identitet sum listarmaður, sær hann seg færan fyri at flyta heim aftur.

Men tað er ikki av tilvild, at hann viðmerkir, at Jimi Hendrix doyði, og at Deep Purple gav út sína legendarisku LP hetta sama árið, hann var fæddur tí bæði Hendrix, og Ritchie Blackmore, gittarspælarin í Deep Purple, eru tvær av hansara stóru fyrimyndum.

Og hann dylir ikki fyri, at hann hevði einki havt í móti at verið fæddur 20 ár fyrr so hann kundi havt upplivað hesar báðu úrmælingarnar í hæddini.

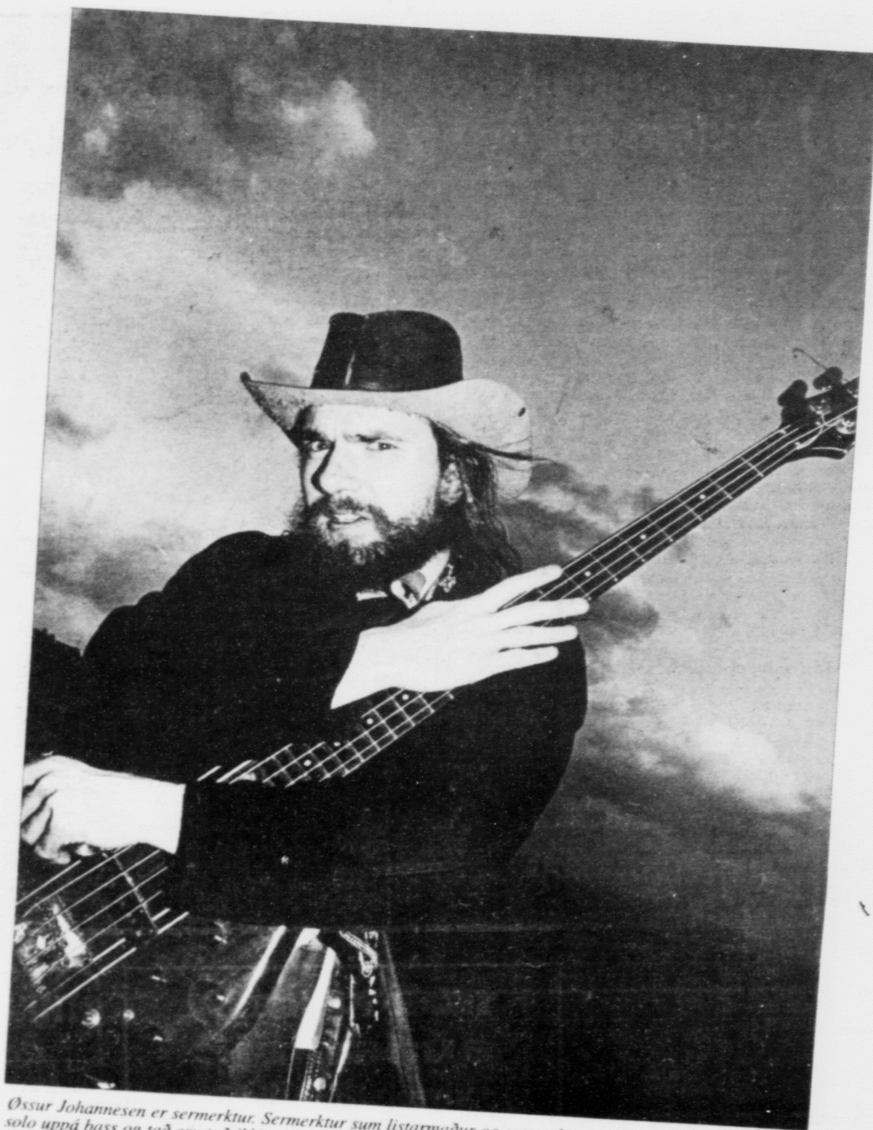
– Hann dylir heldur ikki fyri, at hann er nógv ávirkaður av øðrum, hóast hann nú hevur funnið seg sjálvan.

Aðurnevndi Blackmore er ein. Aðrir eru Gary Thain, Peter Green, Tonni Iommi, Jimmy Page og ikki minst okkara egni Kolbein Simonsen.

– Eg haldi, at henda fløgan endurspeglar mína sál, sigur hann.

– Tað er ein myrk pláta. Summi lög eru dýpur og melankolsk, onnur eru meiri avantgarde har hann spælt við fløskur. Onnur eru meiri ágangandi og myrk.

– Løgin endurspeglar tann sálárliga ófrið, sum mangan er innan í mær, og tær avspegla eisini mín stóra áhuga fyri tí okkultu, tí

Össur Johannesen er sermerktur. Sermerktur sum listarmaður og sermerktur sum persónur. Hann spælti solo uppá bass og tað eru tað ikki nógv í verðini, sum gera. Mær dámar væl avbjóðinga at fáa sum mest burtúr teimum avmarkaðu mogleikunum, bassgittarin hevur, sigur hann (Mynd Kalmar).

Eg vil heldur vera millióningur í tonkum enn millióningur í krónum

andaliga, kanska átrúnaðarlaga, sigur Össur Johannesen.

Men tað er ikki av tilvild, tí hann sigur, at hann er rættliga dapur av lyndi og hann stríðist mangan harðan dystin við seg sjálvan fyri at koma uppúr depressiónunum aftur. Hann hevur stóran áhuga fyri lívinum,

tí andaliga og deyðanum, og tí, sum er aftaná deyðan.

Össur sigur, at hann hevur einar tvær, triggjar fløgur inni í heysinum, sum koma út, tá ið umstøður verða til tað.

Hann arbeiðir eisini við einum yrkingarsavni, men hann veit ikki, nær tað kemur út.

Men tað liggur í hvussu so er fast, at hann skal hava listaframsýning í Listaskálanum í september.

Össur Johannesen sigur, at hann ger bara tað, hann kann forsvara sum listarmaður. Hann ger ikki tónleik fyri at tekkjast fólki og henda plátan er eisini púra kompromisleys.

– Eg vil heldur vera millióningur í tonkum, enn millióningur í krónum, sigur hesin. Eg haldi, at øll list er ein endaleys gransking í sálárhavinum, sum er ótømmandi. Og eg haldi, at øll sonn list eigur at stremba eftir at hava eina so sterka andaliga kenslu og intellektuella kraft, sum til ber.